

rede vil have tøynet imod Broen, saaledes at Tilfandingen til den sydlige Deel vil blive overmaade ringe; den vil kun finde Sted lige i Indløbet, og Opvindingen er meget ubetydelig. Den Linie, der forøvrigt, naar man blot seer paa Kortet, frembyder sig som den naturligeste, fordi den er den korteste, nemlig den nordligste, har man maattet forlade, fordi man ikke har kunnet finde fast Bund; man har heller ikke fulgt de enkelte Nykjøbingers Ønske, som gjerne vilde have Veien lige forbi deres Dør, men man har holdt sig til den nuværende Hovedlandeveisgade og det nuværende Hovedindgangspunkt, nemlig den saakaldte Færgebro, der ligger midt imellem den nordlige og sydlige Linie, og som altsaa har den sædvanlige Faveur, som idetmindste hertilands alt det pleier at nyde, der ligger midt imellem. Forøvrigt skal jeg bede den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vel at overveie, om han vil friste Rigsdagen til at optage dette Spørgsmaal; thi det forekommer mig, at det i høieste Grad er et administrativt. Naar Rigsdagen vil skjænke sin Opmærksomhed til de Undersøgelses, der i saa Henseende ere foretagne, og navnlig naar den vil sammenligne denne Sag med mangfoldige andre, hvorom der her er truffet Afgjørelse, saa skal man finde, at Rigsdagen til Regjeringen har overladt Sager af ganske anderledes indgribende baade teknisk og finansiel Betydning; jeg skal blot henvise til Jernbaneloven, med Hensyn til hvilken jeg hvert Dieblis er i den Nødvendighed, ganske vist med en stærk Følelse af det Ansvar, der er lagt paa Administrationen, at træffe Bestemmelser, som have en ganske anderledes Betydning end den her omhandlede. Det forekommer mig derfor, at Rigsdagen vilde handle urigtigt ved, efter et dog aabenbart meget usfuldstændigt Kjendskab til lokale og tekniske Forhold, at tage en Bestemmelse i saa Henseende. Jeg maa vindicere, at det er et Spørgsmaal, der hører under administrativ Afgjørelse, hvorfor der heller ikke hverken i Lovudkastet eller i det af Udvalget forelagte Endringsforslag i mindste Maade er talt derom. Jeg skal end yderligere henvise til, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds — der ganske vist hører

til de Kompetenteste af os til at bestemme saadanne Spørgsmaal, vel at mærke, naar han havde undersøgt dem paa Stedet — har taget feil i en saa væsentlig Omstændighed som den, at det er en ganske anden Linie, end den han mener, imod hvilken den Indvending er gjort gjældende, som han har fremhævet og som gjør Broanlægget der meget vanskeligt; det er nemlig den nordligste og ikke den sydlige Linie, hvorom dette gjælder.

Hvad nu forøvrigt Sagen selv angaaer, saa kan jeg, da Udvalget fuldstændigt og eenstemmigt har tiltraadt Hovedtanken i Lovforslaget, og da den er bleven meget vægtig understøttet, selv af dem, der have angrebet Udvalgets Indstilling, navnlig Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) og nu senest Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), ikke andet end nære det Haab, at Sagen vil blive gennemført, og at man vil komme til Enighed om de enkelte Spørgsmaal, der kunne dele Meningerne. Jeg kan navnlig ikke andet end paa det Estertrykkeligste tiltræde, hvad der nylig blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, at det virkelig ikke er fra jydsk Side, at man skal føle sig stærkt kaldet til at reise Indvendinger imod, at der ogsaa foretages et offentligt Arbejde andre Steder end i Sylland, som ganske vist fra gammel Tid af har Krav paa, at Statsmagten skal bøde paa den ældre Forsømmelse, men som jeg ogsaa troer er kommet saa rundelig i Betragtning i den Henseende, at det virkelig fra jydsk Rigsdagsmands Side fortjener nøie Overveielse, om dog ikke ogsaa de, der boe paa Nerne, maae henregnes til Menneskene. — Hvad angaaer Forskjellen mellem Lovudkastet og Udvalgets Forslag, da skal jeg bemærke, at jeg i min Stilling til Sagen var i en vis Grad bunden ved, hvad der var gaaet forud; jeg foresandt to Tilbud, der vare gjorte fra Bedkommende, saavel By som Amt; og jeg har saa stor Respekt for Bedkommendes Selvbestemmelsesret, at jeg ikke fandt mig foranlediget til at fravige, hvad deri indeholdtes, idet jeg fandt det rigtigt at overlade til Rigsdagen den Væge og Glæde, der kan ligge i at opstille lempeligere Vilkaar. Naar